

Das hohepriesterliche Gebet Jesu

¹Solches redete Jesus, und hob seine Augen auf zum Himmel und sprach: Vater, die Stunde ist da, dass du deinen Sohn verherrlichst, damit dich dein Sohn auch verherrliche;²so wie du ihm Macht gegeben hast über alles Fleisch, damit er das ewige Leben gebe allen, die du ihm gegeben hast.³Das aber ist das ewige Leben, dass sie dich, der du allein wahrer Gott bist, und den du gesandt hast, Jesus Christus, erkennen.⁴Ich habe dich verherrlicht auf Erden und vollendet das Werk, das du mir gegeben hast, dass ich es tue.⁵Und nun verherrliche mich du, Vater, bei dir selbst mit der Herrlichkeit, die ich bei dir hatte, ehe die Welt war.

⁶Ich habe deinen Namen offenbart den Menschen, die du mir von der Welt gegeben hast. Sie waren dein, und du hast sie mir gegeben, und sie haben dein Wort bewahrt.⁷Nun wissen sie, dass alles, was du mir gegeben hast, von dir kommt.⁸Denn die Worte, die du mir gegeben hast, habe ich ihnen gegeben; und sie haben's angenommen und wahrhaftig erkannt, und sie glauben, dass du mich gesandt hast.⁹Ich bitte für sie und bitte nicht für die Welt, sondern für die, die du mir gegeben hast; denn sie sind dein.¹⁰Und alles, was mein ist, das ist dein, und was dein ist, das ist mein; und ich bin in ihnen verherrlicht.¹¹Und ich bin nicht mehr in der Welt; sie aber sind in der Welt, und ich komme zu dir. Heiliger Vater, erhalte sie in deinem Namen, den du mir gegeben hast, dass sie eins seien gleichwie wir.¹²Solange ich bei ihnen war in der Welt, erhielt ich sie in deinem Namen. Die

دعا عیسی برای شاگردان

¹عیسی چون این را گفت، چشمان خود را به طرف آسمان بلند کرده، گفت: ای پدر، ساعت رسیده است. پسر خود را جلال بده تا پسرت نیز تو را جلال دهد.²همچنان که او را بر هر بشری قدرت داده‌ای تا هر چه بدو داده‌ای به آنها حیات جاودانی بخشد.³و حیات جاودانی این است که تو را خدای واجد حقیقی و عیسی مسیح را که فرستادی بشناسند.⁴من بر روی زمین تو را جلال دادم و کاری را که به من سپردی تا بکنم، به کمال رسانیدم.⁵و الآن تو ای پدر، مرا نزد خود جلال ده، به همان جلالی که قبل از آفرینش جهان نزد تو داشتم.

⁶اسم تو را به آن مردمانی که از جهان به من عطا کردی ظاهر ساختم. از آن تو بودند و ایشان را به من دادی و کلام تو را نگاه داشتند.⁷و الآن دانستند آنچه به من داده‌ای از نزد تو می‌باشد.⁸زیرا کلامی را که به من سپردی، بدیشان سپردم و ایشان قبول کردند و از روی یقین دانستند که از نزد تو بیرون آمدم و ایمان آوردند که تو مرا فرستادی.⁹من بجهت اینها سؤال می‌کنم و برای جهان سؤال نمی‌کنم، بلکه از برای کسانی که به من داده‌ای، زیرا که از آن تو می‌باشند.¹⁰و آنچه از آن من است از آن تو است و آنچه از آن تو است از آن من است و در آنها جلال یافته‌ام.¹¹بعد از این در جهان نیستم اما اینها در جهان هستند و من نزد تو می‌آیم. ای پدر قدّوس، اینها را که به من داده‌ای، به اسم خود نگاه دار تا یکی باشند چنانکه ما هستیم.¹²مادامی که با ایشان در جهان بودم، من ایشان را به اسم تو نگاه داشتم، و هر کس را که به من داده‌ای حفظ نمودم که یکی از ایشان هلاک نشد، مگر پسرِ هلاکت تا کتاب تمام شود.¹³و اما الآن نزد تو می‌آیم. و این را در جهان می‌گویم تا خوشی مرا در خود کامل داشته باشند.¹⁴من کلام تو را به ایشان دادم و جهان ایشان را دشمن داشت زیرا که از جهان نیستند، همچنان که من نیز از جهان نیستم.¹⁵خواهش نمی‌کنم که ایشان را از جهان ببری، بلکه تا ایشان را از شریر نگاه داری.¹⁶ایشان از جهان نیستند چنانکه من از جهان نمی‌باشم.¹⁷ایشان را به راستی خود تقدیس نما. کلام تو راستی

است.¹⁸ همچنان که مرا در جهان فرستادی، من نیز ایشان را در جهان فرستادم.¹⁹ و بجهت ایشان من خود را تقدیس می‌کنم تا ایشان نیز در راستی، تقدیس کرده شوند.

²⁰ و نه برای اینها فقط سؤال می‌کنم، بلکه برای آنها نیز که به‌وسیله کلام ایشان به من ایمان خواهند آورد.²¹ تا همه یک گردند چنانکه تو، ای پدر، در من هستی و من در تو، تا ایشان نیز در ما یک باشند تا جهان ایمان آرد که تو مرا فرستادی.²² و من جلالی را که به من دادی به ایشان دادم تا یک باشند چنانکه ما یک هستیم.²³ من در ایشان و تو در من، تا در یکی کامل گردند و تا جهان بداند که تو مرا فرستادی و ایشان را محبت نمودی چنانکه مرا محبت نمودی.²⁴ ای پدر، می‌خواهم آنانی که به من داده‌ای با من باشند در جایی که من می‌باشم تا جلال مرا که به من داده‌ای ببینند، زیرا که مرا پیش از بنای جهان محبت نمودی.²⁵ ای پدر عادل، جهان تو را نشناخت، اما من تو را شناختم؛ و اینها شناختند که تو مرا فرستادی.²⁶ و اسم تو را به ایشان شناسانیدم و خواهم شناسانید تا آن محبتی که به من نموده‌ای در ایشان باشد و من نیز در ایشان باشم.

du mir gegeben hast, die habe ich bewahrt, und es ist keiner von ihnen verloren, außer dem Sohn des Verderbens, damit die Schrift erfüllt werde.¹³ Nun aber komme ich zu dir und rede dies in der Welt, damit sie meine Freude in ihnen selbst vollkommen haben.¹⁴ Ich habe ihnen dein Wort gegeben, und die Welt hat sie gehasst; denn sie sind nicht von der Welt, wie ich auch nicht von der Welt bin.¹⁵ Ich bitte nicht, dass du sie von der Welt nimmst, sondern dass du sie bewahrst vor dem Bösen.¹⁶ Sie sind nicht von der Welt, wie auch ich nicht von der Welt bin.¹⁷ Heilige sie in deiner Wahrheit; dein Wort ist die Wahrheit.¹⁸ Wie du mich gesandt hast in die Welt, so sende ich sie auch in die Welt.¹⁹ Ich heilige mich selbst für sie, damit auch sie geheiligt seien in der Wahrheit.

²⁰ Ich bitte aber nicht allein für sie, sondern auch für die, die durch ihr Wort an mich glauben werden,²¹ damit sie alle eins seien, so wie du, Vater, in mir und ich in dir; dass auch sie in uns eins seien, damit die Welt glaubt, dass du mich gesandt hast.²² Und ich habe ihnen die Herrlichkeit gegeben, die du mir gegeben hast, damit sie eins seien, wie wir eins sind,²³ ich in ihnen und du in mir, auf dass sie vollkommen eins seien und die Welt erkennt, dass du mich gesandt hast und sie liebst, so wie du mich liebst.²⁴ Vater, ich will, dass, wo ich bin, auch die bei mir seien, die du mir gegeben hast, dass sie meine Herrlichkeit sehen, die du mir gegeben hast; denn du hast mich geliebt, ehe die Welt gegründet war.²⁵ Gerechter Vater, die Welt kennt dich nicht; ich aber kenne dich, und diese

John 17

erkennen, dass du mich gesandt hast.²⁶ Und ich habe ihnen deinen Namen kundgetan und will ihn kundtun, damit die Liebe, mit der du mich liebst, in ihnen sei und ich in ihnen.